

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125225788
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:6125225788.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX B. C. o zaplatenie 13.139,64 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Návrh občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 na pribratie do konania z a m i e t a.

II. Súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu upomínaciu súdu Banská Bystrica dňa 31.01.2025 a postúpenou Okresnému súdu Poprad dňa 03.04.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 13.139,64 eur spolu s úrokom vo výške 5.159,76 eur, úrokom z omeškania vo výške 1.291,92 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13.073,26 eur od 20.08.2024 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a ním ako postupníkom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.08.2024 postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej tvrdiac, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 07.09.2021 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Podľa neho zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.2 V žalobe ďalej tvrdil, že žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju upozorňoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím podľa zmluvy porušila svoju povinnosť. Z dôvodu porušenia povinností postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.08.2022, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Podľa jeho názoru došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky splatnej dňa 07.05.2022. Ďalej tvrdil, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 19.591,32 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13.073,26 eur, z riadneho úroku vo výške 5.159,76 eur, z úroku z omeškania vo výške 1.291,92 eur a z poplatkov vo výške 66,38 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby žalovaná nevykonala žiadne úhrady, a preto dlžná suma pozostáva zo sumy ku dňu postúpenia pohľadávky, ktorú si uplatňuje spolu s úrokom z omeškania z istiny vo výške 13.073,26 eur počnúc dňom 20.08.2024, t. j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky. V súvislosti so začiatkom plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a ohľadom splnenia podmienok aktívnej vecnej legitímácie na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 a sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 19.08.2024, splnomocnenie spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 19.08.2024, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 07.09.2021, Žiadosť o VÚB Pôžičku - refinancovanie zo dňa 06.09.2021, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám- občanom, Cenník VÚB, a. s. Občania platný od 01.04.2021, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 23.08.2022 s doručenkou, Tretiu upomienku – pokus o zmier zo dňa 18.07.2022 s podacím hárkom a doručenkou, prehľad splácania, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.08.2024, pokus o zmier zo dňa 30.08.2024 a dňa 06.12.2024 s podacím hárkom, špecifikáciu postúpenej pohľadávky a listinu označenú ako overovanie bonity klienta.

4. Žaloba bola pôvodne podaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, o ktorej upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 34Up/138/2025 zo dňa 18.02.2025, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, nakoľko sa zásielka vrátila z adresy B. XXX/XX, B. C. s označením adresát je neznámy a iná adresa súdu nebola známa. Spis bol preto v súlade s § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov po podaní návrhu žalobu na pokračovanie v konaní na prejednanie sporu na príslušnom súde, postúpený na prejednanie Okresnému súdu Poprad a zároveň bol vydaný platobný rozkaz zo zákona zrušený.

5. Žalovanej bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk oznámením o podanej žalobe zverejneným na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 10.05.2025. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

6. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku týkajúcich sa skúmania bonity žalovanej pred uzatvorením zmluvy a predloženie všetkých dokladov a výstupov z registrov, ktorými bola overovaná jej bonita.

7. Na výzvu súdu žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 24.06.2025, v ktorom tvrdil, že jeho právny predchodca si splnil všetky zo zákona mu vyplývajúce povinnosti a skúmal schopnosť žalovanej splácať predmetný úver s odbornou starostlivosťou, a to dopytom do úverového registra, z ktorého je zrejmé, že žalovaná mala v tom čase dva existujúce splátkové úvery s mesačnou splátkou vo výške 130,- eur a 20,- eur. Úver veriteľa 365.bank s mesačnou splátkou 130,- eur bol poskytnutým úverom vyplatený a jeho splátka zanikla. Žalovaná bola zamestnaná na dobu neurčitú a jej čistý príjem bol vo výške 575,- eur, ktorý bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne, v ktorej sa overoval

príjem vo výške 660,- eur (hrubý príjem). V rámci nákladov na zabezpečenie životných potrieb vychádzal veriteľ zo sumy životného minima vo výške 218,06 eur, keďže žalovaná bola slobodná, bezdetná, do ktorých zahrnul aj náklady na poistné k úveru vo výške 14,22 eur. Celkovo výdavky žalovanej predstavovali 497,65 eur (218,06 eur + 245,37 eur + 20,- eur + 14,22 eur) a príjem mala vo výške 575,- eur, z čoho vyplýva, že príjem prevyšoval výdavky, a preto žalovaná bola ku dňu vykonania overenia jej bonity schopná úver splácať za dohodnutých podmienok.

8. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 16.07.2025, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani jeho právny zástupca, ktorý neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním zo dňa 08.07.2025 a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím vo veci samej v ich neprítomnosti. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila napriek vykázanému doručeniu predvolania fikciou doručenia, ktoré sa vrátilo z adresy jej trvalého pobytu z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy dňa 11.06.2025, a ktoré sa podľa § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje týmto dňom za doručené. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu, a vykonanie ktorých nebolo stranami namietané ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné ei neúcelné, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou - veriteľom a žalovanou ako klientom - dlžníkom bola na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie VÚB Pôžičky - refinancovanie do 06.09.2021 uzavretá písomná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ e. XXXXXXXXXXXXXXXX (ialej aj „zmluva“ alebo „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bol podľa článku I. záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a. s. peňažné prostriedky ako spotrebiteľský úver na refinancovanie vo výške 13.660,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 96 mesačných anuitných splátkach vrátane poistného vo výške 244,04 eur, z toho mesačná splátka poistného 14,22 eur, splatných k 7. dňu kalendárneho mesiaca počnúc dňom 07.10.2021 s dobou trvania zmluvy určitou, 96 mesiacov. Výška úrokovej sadzby bola 13,03 % p. a. (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté). V zmluve bolo následne v easte zľavy z titulu voliteľnej sadzby uvedené ako názov voliteľnej sadzby Odmena- zľava z úrokovej sadzby a výška zľavy 2,00 % p. a. Ialej ako mesačná anuitná splátka vrátane poistného bez zľavy z voliteľnej služby bola uvedená suma 245,37 eur, z toho mesačná splátka poistného 14,22 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa zmluvy zaplatiť, bola v zmluve vypočítaná sumou 22.335,92 eur, pri RPMN 14,53 % a úrokovej sadzbe 13,03 % p. a. Výška celkových nákladov bola dohodnutá v sume 8.675,92 eur a výška poplatku za poskytnutie úveru v sume 273,20 eur.

11. Uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere predchádzala žiadosť žalovanej o poskytnutie VÚB Pôžičky - refinancovanie zo dňa 06.09.2021, v ktorej žalovaná uviedla, že je slobodná, bezdetná, s dosiahnutým stredoškolským vzdelaním bez maturity a aktuálne býva na adrese B. XXX/XX, B. C. u rodieov. Žiadala základný súbor poistenia- poistenie pre prípad smrti, poistenie invalidity nad 70 % a pracovnej neschopnosti trvajúcej minimálne 30 dní. V rámci údajov o zamestnaní uviedla, že od 20.10.2020 pracuje ako technický pracovník v priemyselnej výrobe prostredníctvom spoločnosti D. E. B. bez skúšobnej/výpovednej doby a jej eistý príjem bol za posledný mesiac vo výške 575,- eur, za predchádzajúci mesiac 575,- eur a za ďalší predchádzajúci mesiac 575,- eur, s tým, že zo mzdy nemá vykonávané zrážky na základe súdneho rozhodnutia.

12. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 18.07.2022 označenou ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ oznámil žalovanej, že k dnešnému dňu neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere vo výške 787,24 eur a vyzval ju na okamžité zaplataenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere, pretože v opačnom prípade bude banka požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve a zároveň ju upozornil na právo banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Výzva bola žalovanej podľa potvrdenia o doručení (e. l. 58 spisu) doručená dňa 21.07.2022.

13. Výzvou na predeasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 23.08.2022, ktorá bola žalovanej doručená dňa 26.08.2022 (doručenie na e. l. 48 rub spisu), oznámil právny predchodca žalovanej, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere, z dôvodu neuhradenia dlžnej pohľadávky banka vyhlásila k dnešnému dňu (t. j. 23.08.2022) predeasnú splatnosť úveru vrátane

príslušenstva so zostatkom 13.911,24 eur, z toho istina 13.073,26 eur, ktorá sa úročí poenúc najtrajším doom úrokovou sadzbou z omeškania až do jej zaplattenia, základné úroky 768,85 eur, sankené úroky 2,75 eur a poplatky 66,38 eur. Zároveň vyzval žalovanú na predeasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od dorueenia tejto výzvy na úeet uvedený vo výzve.

14. Z výpisu z úverového úetu žalovanej mal súd preukázané, že k eerpaniu úveru došlo doa 07.09.2021, a to tak, že suma 8.465,- eur bola pod3a zmluvy poskytnutá spoločnosti 365.bank, a. s. na splatenie zostatku úveru e. XXXXXXXXXXXX a rozdiel sumy, t. j. suma vo výške 5.198,- eur bola poukázaná na úeet pre eerpanie úveru. V rovnaký deo bol z úetu žalovanej stiahnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 273,20 eur. Žalovaná poslednú splátku úveru vo výške 258,94 eur uhradila doa 08.04.2022.

15. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovanou bol úver po neúspešnej poslednej výzve na úhradu omeškanych úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predeasnej splatnosti poh3adávky z dôvodu neplatenia predeasne zosplatený a poh3adávka verite3a bola následne na základe rámcovej zmluvy o postúpení poh3adávok zo doa 13.11.2020 spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod zo doa 19.08.2024 (nachádzajúcej sa spolu s jej prílohou na e. l. 7 až 24 spisu) postúpená na žalobcu. Postúpenie poh3adávky žalobca oznámil žalovanej oznámením o postúpení poh3adávky zo doa 30.08.2024. Napokon pokusom o zmier zo doa 06.12.2024 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplattenie dlhu v celkovej výške 20.685,53 eur, a to najneskôr do 16.12.2024.

16. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že sa jedná o nárok na vrátenie spotrebite3ského úveru. Keiže pôvodný verite3 bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (einnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, prieom v zmluve je aj priamo uvedené, že sa jednalo o spotrebite3ský úver, niet pochyb, že žalobou sa uplatňuje právo zo spotrebite3skej zmluvy o spotrebite3skom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona e. 129/2010 Z. z. o spotrebite3ských úveroch úeinného v ease uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebite3ských zmlúv v Obeianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

17. Skôr, ako súd pristúpi k posúdeniu veci samej, je potrebné, aby sa vysporiadal s návrhom Obeianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITE1OV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IEO: 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovaného, ktorý bol súdu doureený doa 04.07.2025. Združenie návrh odôvodnilo tým, že je obeianskym združením, ktoré podporuje a pomáha všetkým spotrebite3om na území SR v ochrane ich práv v zmysle platnej legislatívy, prieom v súvislosti so svojou einnosťou zistilo, že na súde sa proti žalovanej ako spotrebite3ovi vedie súdne konanie o zaplattenie sumy 13.139,64 eur s príslušenstvom, kde ako žalobca vystupuje spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. Poukazujúc na ust. § 95 ods. 1 CSP, § 157 ods. 2 CSP a elánky 6 ods. 1 a 2 a 16 ods. 1 základných princípov CSP žiadalo súd o zaslanie výzvy žalovanej, v ktorej jej uloží povinnosť vyjadriť sa, ei súhlasí so vstupom združenia ako osobitného subjektu do konania na ochranu jeho práv a následne v prípade súhlasu, resp. nevyjadrenia sa žalovanej navrhlo, aby ho súd uznesením pribral do konania ako osobitný subjekt na strane žalovanej.

18. Pod3a § 95 ods. 1, 2, 3 zákona e. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v úeinnom znení (ialej len „Civilný sporový poriadok“), na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom einnosti je ochrana práv pod3a osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Subjekt pod3a odseku 1 je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu. Ak úkony právnickej osoby pod3a odseku 1 odporujú úkonom strany, na ktorej vystupuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností tak, aby zo zodpovedalo rozumnému usporiadaniu vzťahu.

19. Inštitút pribratia osobitného subjektu do konania predstavuje nový ochranný prvok v civilnom procese v prospech strán, na ochranu ktorých sú tieto osobitné subjekty ureené. Zabezpečuje sa tak eiastoená kompenzácia sprísnených pravidiel nového civilného procesu, predovšetkým princípu formálnej pravdy a procesnej diligencie strán v prípadoch, kei súd zväží, že je to potrebné. Kritériom na rozhodnutie súdu o pribratí osobitného subjektu do konania je potreba ochrany práv strán. Tá môže vyplynúť z neskúsenosti strany so súdnym konaním, neznalosti právnych noriem a neschopnosti strany dôsledne využívať svoje

procesné práva a plniť si svoje procesné povinnosti. Súd prípadnému návrhu strany alebo osobitného subjektu vyhovie? nemusí, ak to nepovažuje za potrebné, alebo naopak aj bez návrhu môže osobitný subjekt pribrať do konania so súhlasom strany, na ochranu ktorej má vystupovať?

20. Z vyššie uvedeného ustanovenia § 95 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže pribrať do konania orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu len za splnenia podmienky, že s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Obeianske združenie síce podalo súdu návrh na jeho pribratie do konania, no nevyplýva z neho to, že s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí, keďže žiadalo súd len o zistenie stanoviska žalovanej, ei súhlasí s pribratím obeianskeho združenia ako osobitného subjektu do konania na ochranu jej práv, eo v žiadnom prípade nie je úlohou konajúceho súdu. Vzhľadom k tomu, že žalovaná s pribratím obeianskeho združenia ako osobitného subjektu do konania na jej strane nevyslovila súhlas, súd mal za to, že nie je splnená zákonná podmienka potreby ochrany práv žalovanej, a preto návrh obeianskeho združenia na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu I. výrokom tohto rozsudku zamietol.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Obeiansky zákonník znení účinnom ku dňu 07.09.2021 (ďalej len „Obeiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 07.09.2021 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovateľ úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

25. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Obeianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

26. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 19.08.2024 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením eo len easti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ialej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením eo len easti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 07.09.2021, eerpanie úveru vo výške 13.660,- eur a ani nesplácanie úveru žalovanou a tým uplatnenie práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca však v spore tvrdil, že pohľadávku voči žalovanej nadobudol postúpením, pričom ako dôkaz sa odvolával na Zmluvu o postúpení pohľadávok, prílohu k nej a žiadosť o postúpenie a prevod a ako dôkaz taktiež predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.08.2024, bez preukázania jeho doručenia žalovanej.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť pohľadávka nebola žalobca ale banka - VÚB, a. s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, povinnosťou súdu bolo ex offio skúmať splnenie podmienok vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pričom z podanej žaloby, vyjadrenia žalobcu a ich príloh doposiaľ nevyplýva, že by žalobca preukázal, že on, resp. jeho právny predchodca doručil žalovanej pred postúpením pohľadávky samostatnú výzvu spájajúcu podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Súd je toho názoru, že keďže sa jedná o samostatný právny úkon (postúpenie pohľadávky), aj výzva ktorá tomu predchádza sa má týkať postúpenia pohľadávky a nie napr. zosplatenia úveru. Je preto nevyhnutné, aby súd skúmal splnenie všetkých hmotnoprávných zákonných podmienok predchádzajúcich postúpeniu pohľadávky a v nadväznosti na to vyvodil záver, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný.

30. S poukazom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru a skutočnosť, že aktívnu vecnú legitímáciu súd musí skúmať vždy, a to ex offio, je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu bankou preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky. Teda označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejmalá, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu (podporne vii napr. rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCsp/11/2021, 7CoCsp/38/2020). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/38/2020 otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci.“

31. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Obeianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v ease postúpenia pohľadávky

upravoval ku dou, kedy malo dôjs? k postúpeniu poh3adávky (teda ku dou 19.08.2024) § 92 ods. 8 zákona o bankách.

32. Pod3a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov slovenskej republiky e. 2/2022 pod eíslom R 6/2022, v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok pod3a § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením poh3adávky za?ažuje verite3a, a to aj v prípade, že spotrebite3 nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia verite3a. Uvedené rozhodnutie nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo doa 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky e. 8/2018 pod eíslom R 60/2018 so záverom, cit.: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením poh3adávky. Postúpenie poh3adávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Vzh3adom na uvedené nemôžu by? pod3a názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení poh3adávky v Obeianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní poh3adávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie poh3adávky banky tak musia by? kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Obdobný záver plynie aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo doa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, pod3a ktorého podmienky pod3a § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpi? svoju poh3adávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prís? nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení poh3adávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

33. Jednou z podmienok pre platné postúpenie poh3adávky pod3a ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (okrem nepretržitého omeškania klienta viac ako 90 kalendárnych dní a splatnosti poh3adávky) je písomná výzva adresovaná dlžníkovi pred postúpením poh3adávky. Písomná výzva banky klientovi je druhým predpokladom pre cesiu bankovej poh3adávky, alebo jej easti na inú osobu.

34. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby banka pred zamýš3aným postúpením poh3adávky inému subjektu, ktorého výber spotrebite3 (klient) nemôže ovplyvni?, dala tento svoj zamýš3aný postup na vedomie spotrebite3ovi, a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj kei napriek tejto výzve bude spotrebite3 viac ako 90 kalendárnych dní s plnením eo i len easti svojho záväzku voei banke v omeškani, musí si by? spotrebite3 vedomý a musí poeíta? s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju poh3adávku voei nemu môže postúpi? inému aj nebankovému subjektu, t. j. subjektu, voei ktorému už spotrebite3 nebude požíva? ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožite3nej národnou bankou.

Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vz?ahu s bankou, t. j. v záujme ochrany spotrebite3a z h3adiska ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z h3adiska nakladania a spracovania s týmito údajmi nekontrolovate3né a nevyvožite3né národnou bankou, dal zákonodarca v § 92 ods. 8 zákona o bankách spotrebite3ovi možnosť, rozhodnú? sa, ei aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu, ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plni?, a tak aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovate3né národnou bankou alebo spotrebite3 bude kona? s vedomím, že sám svojím konaním, kei ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plni?, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva.

Banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebite3ovi, nie je oprávnená spotrebite3a o toto jeho rozhodnutie pripravi?, resp. tomuto oprávneniu spotrebite3a korešponduje zákonná povinnos? banky, aby pred zamýš3aným postúpením svojej poh3adávky voei spotrebite3ovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebite3ovi zaslala, aby toto postúpenie poh3adávky bolo úeinné aj z h3adiska zákonných požiadaviek. Písomná výzva pod3a § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ialšieho právneho úkonu, a to postúpenia poh3adávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebite3a), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázate3ne vykonaný a dorueený žalovanej, nemôže by? platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

35. Za súčasť ustálenej judikatúry súd považuje názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018) aj v dvoch aktuálnych rozhodnutiach, a to v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022, v ktorých vyslovil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“. Na rozhodnutie sp. zn. 2Cdo/266/2020 nadviazal Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27. 10. 2022 a v najnovšom sp. zn. 9Cdo/90/2023 z 30. 10. 2024, v ktorom sa odklonil od svojho predchádzajúceho právneho názoru uvedeného v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27. 09. 2023, v ktorom skonštatoval, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že vo výzve podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí banka klienta informovať o možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, pričom výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ).

36. Súd preto za účelom preukázania splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nemohol za takú výzvu akceptovať veriteľom realizovanú výzvu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek tomu, že žalobca preukázal ich doručenie. Rovnako tak oznámenie o postúpení pohľadávky a samotné tvrdenie žalobcu v podanej žalobe o tom, že podľa neho nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky nepreukazujú, lebo obsahom ani účelom nie sú výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

37. Konkrétne išlo v týchto výzvach len o upozornenie žalovanej na možnosť vyhlásenia predeasnej splatnosti úveru a oznámenie o vyhlásení predeasnej splatnosti úveru, teda o úkony vyžadované v ust. § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka na to, aby bolo možné úver predeasne zosplatiť. Uvedené výzvy majú náležitosti upozornenia v zmysle § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, resp. oznámenia o predeasnom zosplatení úveru bankou a nemajú náležitosti písomnej výzvy banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo je logické, keďže týmito úkonmi sa sledovalo niečo úplne iné ako výzva v súvislosti s postúpením pohľadávky, ku ktorému malo dôjsť až dva roky po vyhlásení úveru za predeasne splatný. V tzv. tretej upomienke - pokus o zmier bola žalovaná vyzývaná na úhradu sumy len vo výške 787,24 eur ako nedoplatku na splátkach v case, keď ešte neskôr postupovaná pohľadávka ani nebola splatná. Keďže postúpiť možno len pohľadávku banky, ktorá je splatná, tak logicky aj výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa má týkať už splatnej pohľadávky.

38. Keďže účelom zákona bolo po výzve banky poskytnúť klientovi 90-dňovú ochrannú lehotu, v rámci ktorej môže zvrátiť cesiu pohľadávky banky tým, že ešte pred postúpením uhradí omeškaný peoazný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, nemôže byť touto výzvou výzva/upomienka uskutočnená kedykoľvek v priebehu trvania úverového vzťahu (v tomto prípade tzv. tretia upomienka vyhotovená dva roky pred postúpením pohľadávky), ale musí to byť výzva na úhradu už splatnej pohľadávky, ktorá sa následne má postúpiť. Vzhľadom na jasnú úpravu v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre banky nemôže byť žiaden problém v prípade, že hodlajú svoje pohľadávky postúpiť, realizovať výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto nemožno v žiadnom prípade akceptovať výzvy, ktorými sa sleduje niečo úplne iné (predeasné zosplatenie úveru), kde toto je ich hlavným obsahom a zároveň predmetom pozornosti adresáta, a to v case dva roky pred postúpením.

39. A napokon aj aktuálna súdna prax už opakovaně konštatovala, že za písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať ani oznámenie o vyhlásení predeasnej splatnosti úveru (v tomto prípade výzva na predeasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 23.08.2022, t. j. taktiež dva roky pred postúpením pohľadávky), o to menej by za takú výzvu bolo možné považovať ešte len upozornenie na možnosť predeasného zosplatenia úveru. Na podporu svojho záveru súd poukazuje napr. aj na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/11/2023, sp. zn. 15CoCsp/35/2023 a rozsudky Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7CoCsp/43/2022 a sp. zn. 18CoCsp/32/2023.

40. Je preto možné uzavrieť, že žalobca žiadnu inú písomnú výzvu žalovanej s dokladom o doručení, resp. doručovaní súdu nepredložil. Takou výzvou nemôže byť ani samotná žaloba, lebo

tá bola žalovanej doručená až po postúpení pohľadávky. Rovnako ani veasné a riadne oznámenie o postúpení pohľadávky nemôže konvalidovať skutočnosť, že pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom. Keiže podmienka pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnená nebola, je postúpenie pohľadávky banky (právneho predchodcu žalobcu) na žalobcu v dôsledku uvedeného v zmysle ustanovenia § 39 Obeianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom, dôsledkom eoho je skutočnosť, že žalobcovi nesvedei v tomto konaní aktívna vecná legitímácia. Žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupite3nosti bankovej pohľadávky, nepreukázal riadnu písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej riadne doručenie žalovanej, eím nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky. Tým, že z hmotnoprávneho hľadiska nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom Zmluvy o poskytnutí spotrebite3ského úveru „VÚB Pôžička“ zo doa 07.09.2021, žalobcovi vo vzťahu k tejto pohľadávke nesvedei hmotné právo, a preto súd žalobu II. výrokom zamietol.

41. Okrem už uvedeného dôvodu, pre ktorý súd žalobu zamietol, má za to, že verite3 neposudzoval schopnosť žalovanej splácať spotrebite3ský úver s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona e. 129/2010 Z. z., eo v zmysle § 11 ods. 2 prvá veta cit. zákona ma ten následok, že verite3 nebol oprávnený vyžadovať od spotrebite3a jednorazove splatenie spotrebite3ského úveru. V danom prípade, ako vyplynie aj z nižšie uvedeného, boli splnené podmienky aj pre uplatnenie sankcie straty práva verite3a na predeasné zosplatenie spotrebite3ského úveru, keiže právny úkon zosplatenia spotrebite3ského úveru súd posúdil ako neplatný podľa § 39 Obeianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

42. Podľa § 7 ods.1 zákona e. 129/2010 Z. z. verite3 je pred uzavretím zmluvy o spotrebite3skom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spoeivajúcej v navýšení spotrebite3ského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver, priedom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebite3ský úver, výšku spotrebite3ského úveru, príjem spotrebite3a a prípadne aj úeel spotrebite3ského úveru.

43. Podľa § 7 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z. spotrebite3 je povinný poskytnúť verite3ovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver; tým nie je dotknuté právo verite3a využívať informácie o spotrebite3ovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom

44. Podľa § 7 ods. 4 zákona e. 129/2010 Z. z. verite3 podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraniená banka a poboeka zahranienej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na úeely posudzovania schopnosti spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver získať a úeelne využívať údaje o spotrebite3ských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

45. Podľa § 7 ods. 16 zákona e. 129/2010 Z. z. verite3 je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebite3ského úveru na základe zmluvy o spotrebite3skom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebite3ské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebite3ov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je verite3 povinný hodnoverne preukázať.

46. Podľa § 7 ods. 17 zákona e. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že verite3

- a) poskytne spotrebite3ovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebite3skom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebite3ovi; ak je verite3om verite3 podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraniená banka a poboeka zahranienej banky, posúdi schopnosť spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje verite3a, ktorých poeet sa rovná aspoť dvojtretinovej väčšine verite3ov, ktorými sú verite3a podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname verite3ov podľa § 8a, banky, zahraniené banky a poboeky zahraniených bánk, v ease posudzovania schopnosti spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver.

47. Podľa § 7 ods. 20 zákona e. 129/2010 Z. z. na výpoeet ukazovate3a schopnosti spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver sa použijú tieto položky:

- a) eistý príjem spotrebite3a,

- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebite3a a osôb, voei ktorým má spotrebite3 vyživovaciú povinnosť,
- c) výška splátky spotrebite3ského úveru a
- d) peoažné záväzky znižujúce príjem spotrebite3a.

48. Pod3a § 11 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z ak verite3 nekonal s odbornou starostlivosťou pod3a § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebite3a jednorazové splatenie spotrebite3ského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúroený a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver verite3om bez akýchko3vek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebite3a alebo bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na úeely posudzovania schopnosti spotrebite3a splácať spotrebite3ský úver. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

49. Vzh3adom na skutoenosť, že verite3om, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, bola obchodná spoločnosť- Všeobecná úverová banka, a. s. a vzh3adom na tvrdenie žalobcu, že poh3adávkou voei žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení poh3ádavok, je potrebné posúdiť aj to, ei verite3 konal s odbornou starostlivosťou pod3a § 7 ods. 1 zákona e. 129/2010 Z. z., v zmysle § 11 ods. 2 prvá veta cit. zákona a bol oprávnený vyžadovať od spotrebite3a jednorazové splatenie spotrebite3ského úveru.

50. Pod3a § 17 ods.1 zákona e. 129/2010 Z. z. v znení ku dou postúpenia poh3adávkou, t. j. doa 19.08.2024 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebite3skom úvere neprechádzajú a verite3 ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje poh3adávkou so všetkými právami s oou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z verite3a oprávneného poskytovateľa spotrebite3ského úveru pod3a tohto zákona alebo osobitného predpisu(18b) na verite3a pod3a § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraniennú banku alebo pobočku zahranienej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa poh3adávkou po koneenom termíne splatnosti spotrebite3ského úveru alebo poh3adávkou, ktorá sa stala splatnou pred termínom koneenej splatnosti spotrebite3ského úveru.

51. Pod3a § 39 Obeianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo úeelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieie dobrým mravom.

52. Z citovaných ustanovení zákona o spotrebite3ských úveroch jasne vyplýva zákonná podmienka postupite3nosti poh3adávkou v podobe splatnosti postupovanej poh3adávkou, priedom pod3a názoru súdu táto zákonná podmienka v tomto spore splnená nebola.

53. Ako už bolo vyššie uvedené, medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy, eerpanie úveru vo výške 13.660,- eur a ani to, že žalovaná tento úver právne predchodcovi žalobcu, ani žalobcovi nesplatila. Právny predchodca žalobcu však žalovanej poskytol úver bez toho, aby preukázal skúmanie jej bonity, hoci sám tvrdil, že žalovaná z titulu zamestnanca deklarovala výšku eistého mesaeného príjmu 575,- eur, eo mal overené nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne, priedom verite3 overoval príjem vo výške 660,- eur. Pod3a neho jej mesaené výdavky predstavovali jej úverové záväzky (vrátane tohto úveru) vo výške 249,82 eur (el. 66 spisu- 229,82 eur +20 eur), vo vyjadrení na el. 116 spisu vo výške 279,59 eur (245,37 eur + 20 eur + +14,22 eur), náklady na zabezpečenie základných životných potrieb vo výške životného minima 218,06 eur a vyžadovaná rezerva pod3a NBS vo výške 107,08 eur, eo predstavovalo celkové mesaené náklady bui vo výške 345,14 eur alebo vo výške 497,65 eur. Uvedené vyplýva zo žiadosti žalovanej o poskytnutie pôžičky, z overovania bonity klienta na el. 66 spisu a z písomného vyjadrenia žalobcu zo doa 24.06.2025 spolu s výpisom z úverového registra a dopytom do Sociálnej poisťovne. Žalobca mal preto za to, že verite3 dostatoene overil bonitu žalovanej pred uzavretím úverovej zmluvy.

54. Pod3a citovanej právnej úpravy je verite3 povinný pri poskytnutí spotrebite3ského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda ei klient bude schopný splácať úver. Ei verite3 túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe verite3a o plnenie zosplatnenej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť verite3 posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení

úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zabrániť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriť zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriť takto získané informácie vyhodnotiť a overiť a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriť schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriť takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho porušenie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil aj príslušné sankcie.

55. Zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade veriť poskytol žalovanej úver, pričom žalobca nepreukázal, žeby mal riadne zistenú a preverenú výšku jej príjmov, výdavkov a rodinný stav (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.). Súd je známe, že veritelia pri overovaní bonity pracujú s dátami z rôznych zdrojov, ktoré sú v rôznej forme a je obťažné ich poskytnúť v pôvodnej forme, aby mali výpovednú hodnotu. Je pravdou, že v zásade každý veriť môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nie to nemožno na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriťom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie eo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (vii rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019, najmä bod 17. odôvodnenia rozsudku).

56. Žalobca predložil ako dôkazy k skúmaniu bonity listinu označenú ako overovanie bonity klienta, dopyt do úverového registra a dopyt do Sociálnej poisťovne, z ktorých vyplýva výška akceptovaného mesačného príjmu dlžníka 575,- eur len z tvrdenia žalovanej (to, že dopytom do Sociálnej poisťovne bol overený vymeriavací základ u žalovanej aspoň 660,- eur nepreukazuje výšku príjmu žalovanej), počet existujúcich úverov - a to jeden spotrebiteľský úver s celkovou čiastkou úveru 10.000,- eur, s početom splátok 96, výškou splátky 130,- eur mesačne a zostávajúcou istinou s príslušenstvom 10.211,- eur a druhý spotrebiteľský úver s celkovou čiastkou 900,- eur, s početom splátok 66 vo výške 20,- eur mesačne so zostávajúcou istinou s príslušenstvom vo výške 940,- eur.

57. V žiadosti o poskytnutie VÚB pôžičky - refinancovanie zo dňa 06.09.2021 sú k majetkovým pomeroch žalovanej v časti zamestnanie a finančná situácia žiadateľa ako hlavný zdroj príjmu uvedené len, že od 20.10.2020 pracuje ako technický pracovník v priemyselnej výrobe prostredníctvom spoločnosti D. E. B. bez skúšobnej/výpovednej doby a jej mesačný príjem bol za posledný mesiac vo výške 575,- eur, za predchádzajúci mesiac 575,- eur a za ďalší predchádzajúci mesiac 575,- eur, s tým, že zo mzdy nemá vykonávané zrážky na základe súdneho rozhodnutia. K jej osobným údajom je uvedené, že je slobodná, bezdetná, s dosiahnutým stredoškolským vzdelaním bez maturity a z časti informácie o bývaní žiadateľa vyplýva, že býva na adrese B. XXX/XX, B. C. u rodičov a má mobilný telefón na súkromný paušál. Žalovaná podanou žiadosťou žiadala refinancovať spotrebný úver v 365.bank, a. s. so zostatkom 8.462,- eur.

58. Žalobca nepredložil žiadene dôkazy, žeby deklarovaný príjem žalovanej akokoľvek preveril (okrem tvrdenia, že nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne overoval príjem vo výške 660,- eur). Tvrdil, že žalovaná bola zamestnaná na dobu neurčitú, to však z obsahu spisu, žiadosti žalovanej, ani listinných dôkazov nevyplýva. Nevyplýva z nich ani kde bola žalovaná zamestnaná, keďže spoločnosť D. E. B. je len pracovná agentúra. K výdavkom žalovanej vychádzal len z jej úverového zaťaženia podľa existujúcich úverov v splátkach spolu vo výške 150,- eur, z ktorých bol úver so splátkou 130,- eur vyplatený poskytnutým úverom. Poskytnutie ďalšieho úveru žalovanej v tak vysokej sume, pri v tom čase dvoch existujúcich úveroch, z ktorých jeden mal podľa výpisu z úverového registra zostatok 10.211,- eur len spôsobilo ďalšie úverové zaťaženie žalovanej s vysokou mesačnou splátkou a splácaním úveru po dobu ďalších osem rokov. Z predloženej žiadosti navyše nevyplývajú vôbec žiadne výdavky žalovanej na jej živobytie, na prípadne dochádzanie do zamestnania a pod.

59. Súd je tohto názoru, že nie je možné vychádzať len z tvrdení spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestaeí ma? "preukázaný" len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov, nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, eo žalobca nepreukázal, že veriteľ náležite preveril. Ak žalobca chcel presvedčiť súd, že veriteľ náležite preveril príjmy a výdavky žalovanej, bol povinný predložiť ei označiť dôkazy, ei už z interných alebo externých zdrojov, z ktorých pri tomto preverení vychádzal, eo neurobil. Nemožno predsa absolútne hovoriť o odbornej starostlivosti, ak sa veriteľ uspokojí s deklarováým príjmom v podanej žiadosti (bez uvedenia zamestnávateľa, len s uvedením pracovnej agentúry a trvania pracovného pomeru) v situácii, kei o úver žiada osoba, ktorá už má minimálne dva aktívne úvery. Podľa názoru súdu, veriteľ podcenil skúmanie výdavkov žalovanej, ak sa obmedzil len na jej úverové výdavky a výšku paušálnej sumy životného minima. Zisťovanie skutočných výdavkov žalovanej na živobytie nemožno bez ďalšieho nahrádzať údajom o životnom minime, pretože tento údaj nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny.

60. Žalobca na jednej strane v poeetných sporoch tvrdí, že pokiaľ ide o výdavky spotrebiteľa, postaeuje vychádzať z paušálnej sumy a nie je žiadané preukazovanie konkrétnych výdavkov, napr. na bývanie, telefón, internet a výdavky na domácnosť, ale na druhej strane, pokiaľ ide o mimoriadne dôležitý údaj o výške príjmu spotrebiteľa, tu už mu možná snaha spotrebiteľa o „zlepšenie platobnej kapacity“ absolútne neprekáža a uspokojí sa s nieím nepreukázaným tvrdením spotrebiteľa o výške príjmu. Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalovanej, je to nepostaeujúce, keiže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca preto podľa názoru súdu nepreukázal náležité a riadne preverenie príjmov a výdavkov, hoci to zákon jasne vyžadoval. Súd preto má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku príjmov, výdavkov a nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť jasne predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne vii napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019).

61. Zo žalobcom predložených listín vôbec nevyplýva, aké mala žalovaná výdavky na bývanie, domácnosť, na živobytie, na lieky..., kei ani v žiadosti o úver nie je vyplnený žiadny údaj o výdavkoch žalovanej. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o skúmanie pravidelných výdavkov žalovanej pred uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je dostatoené. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keiže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesaené výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, ei klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/30/2022, body 25. a nasl. odôvodnenia, kde rovnako bol prijatý záver, že žalobca nepreukázal, že pri overovaní bonity mal k dispozícii dostatoené údaje o príjmoch a výdavkoch dlžníkov, eo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje a za tohto stavu je potrebné konštatovať, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti uloženej mu v § 7 ods. 1 zákona e. 129/2010 Z. z.

62. V tomto konkrétnom prípade za situácie, ak žalovaná v ease poskytnutia tohto úveru už mala úvery mal veriteľ venovať mimoriadnu pozornosť skúmaniu jej bonity, hlavne príjmu a výdavkom. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/39/2020, súd cit.: „Vykonanú lustráciu v rámci zisťovania bonity žalovanej jednotlivými reportmi nemá veriteľ vyhodnocovať iba z pohľadu, ei spotrebiteľ je zadlžený, ako je zadlžený, resp. ei niektoré z predchádzajúcich záväzkov prestal neoprávnene splácať. Z vykonaných lustrácií a získaných reportov je povinný veriteľ vyhodnotiť aj situáciu, ei je vôbec v reálnych možnostiach spotrebiteľa ďalší úver (resp. navyšovaný úver) riadne splácať. Podľa toho je povinný aj jednotlivé reporty obsahovo posudzovať... V danom prípade teda možno uzatvoriť, že žalobca hrubo porušil povinnosť preverovať bonitu klienta, a to nie na základe skutočností, že by si nevyžiadal akékoľvek údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, ale, že tieto si iba vyžiadal a posúdil ich iba formálne v tej rovine, že ich získal, avšak údaje v nich nachádzajúce vôbec riadne nevyhodnocoval a takýmto konaním si iba formálne splnil povinnosť uloženú mu § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Možno teda konštatovať, že žalobca pri poskytovaní úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona e. 129/2010 zároveň nepostupoval s odbornou starostlivosťou a taktiež došlo k hrubému porušeniu jeho povinností v zmysle predmetného zákonného ustanovenia eím, tak ako uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, je potrebné úver považovať za bezúroený a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch“.

63. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

64. V priebehu konania žalobca riadne nepreukázal, žeby jeho právny predchodca - banka s odbornou starostlivosťou získaval príjmy a celkovú zadlženosť žalovanej, a teda jej schopnosť platiť poskytnutý úver. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keďže pri absencii dokladov, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovanej, jej aj napriek tomu poskytol úver. Na tomto mieste súd poukazuje aj na rozpory vo vyjadreniach žalobcu, keď podľa neho mesačné výdavky žalovanej predstavovali sumu 345,14 eur (splátka schváleného úveru 229,82 eur, mesačné výdavky existujúcich úverov 20,- eur, životné minimum 218,06 eur a vyžadovaná rezerva NBS 107,08 eur) podľa overovania bonity klienta na el. 66 spisu, kde rozdiel medzi príjmami a výdavkami predstavoval sumu 229,86 eur (575,- eur - 345,14 eur). Naproti tomu podľa jeho písomného vyjadrenia na el. 109 spisu predstavovali mesačné výdavky žalovanej sumu 497,65 eur (životné minimum 218,06 eur, splátka úveru 229,82 eur alebo 245,37 eur, splátka existujúceho úveru 20,- eur, náklady na poisťovňu k úveru 14,22 eur), kde rozdiel medzi príjmami a výdavkami pri tomto výpočte predstavoval sumu 77,35 eur (575,- eur - 497,65 eur). Súdu neďá na tomto mieste poukázať na to, že sám žalobca nevie, akú výšku splátky úveru veriteľ započítal do výdavkov žalovanej podľa úverovej zmluvy. Tak či tak je možné uzavrieť, že veriteľ nedostatočne skúmal bonitu žalovanej, nakoľko jej poskytol úver s vysokým úverovým zaťažením pri tak nízkom príjme, keď po prepočítaní príjmu a nevyhnutných výdavkov by jej v súčasnej dobe ostala len suma 229,86 eur, resp. iba 77,35 eur mesačne.

65. K nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa súd poukazuje aj na ďalšie rozsudky, napr. na rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020, sp. zn. 32Csp/132/2020 zo dňa 11.03.2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/107/2019 zo dňa 13.02.2020, rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020, sp. zn. 3Co/153/2019 zo dňa 10.03.2020 a sp. zn. 22Co/107/2018 zo dňa 18.12.2018.

66. Hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch má v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za následok to, že predmetný úver sa považuje za bezúčelový a bez poplatkov. Navyše, podľa prvej vety § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, nie je oprávnený od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Inak povedané, veriteľ nie je oprávnený úver predeasne zosplatiť. Aplikujúc uvedené ustanovenie súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nemohol pre nedôsledné skúmanie bonity žalovanej úver predeasne zosplatiť. Právny úkon právneho predchodcu žalobcu o predeasnom zosplatnení úveru z dôvodu rozporu s ustanovením § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd v zmysle § 39 Obeianskeho zákonníka posúdil ako absolútne neplatný právny úkon. S konštatovaním absolútnej neplatnosti predeasného zosplatnenia úveru právny predchodca žalobcu nemohol ani platne postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, keďže zákonnou podmienkou postupiteľnosti takejto pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bolo, aby išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v tomto prípade splnené nebolo, keďže konečná splatnosť úveru má byť až 07.10.2029. Nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je na archu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti žalovanej splácať úver, ktorá predmetnú neplatnosť postúpenia nezavinila.

67. Okrem aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, že splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky v tomto prípade preukázané nebolo, a teda neboli splnené podmienky postúpenia

pohľadávky na žalobcu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je (okrem vyššie uvedených dôvodov poukazujúc na § 92 ods. 8 zákona o bankách) z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zjavne nedôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

68. O trovách konania žalovanej súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. V danom prípade mala žalovaná plný úspech, keďže žaloba bola zamietnutá, a preto jej podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, tieto jej ani zo spisu nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko by v oom nebolo o eom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanej voči žalobcovi III. výrokom nepriznal (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2016, sp. zn. 6 Cdo/544/2015 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s el. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva).

69. Záverom súd k písomnému podaniu žalobcu zo dňa 08.07.2025, v ktorom sa odvolával na ustanovenie § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvádza, že ak sám žalobca tvrdí, že uplatňuje žalobou plnenie z úveru, ktorý bol predeasne zosplatnený, tak vzhľadom na § 149, § 150 ods.1 a § 153 CSP bolo jeho základnou povinnosťou v žalobe uviesť k tomu skutkové tvrdenia (ei a ako skúmal bonitu, ei a ako doručil výzvy a podobne) a nie oekávať, ei ho súd k ich doplneniu vyzve, keďže cieľom ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je chrániť slabšiu zmluvnú stranu (spotrebiteľa) a motivovať veriteľa. Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu súd musí skúmať ex offa, nie je nieím ospravedlniteľné a nie je legitímne ani „oekávanie“ žalobcu, že v prípade pochybností o jeho nároku súd mu dá ďalší priestor ich odstrániť, nakoľko pochybnosti v takom prípade vzhľadom na jasnú zákonnú úpravu majú byť? žalobcovi zrejme už v momente podávania takej žaloby. Keďže skutkové tvrdenia sú prostriedky procesného útoku, o ktorých platí, že majú byť uplatnené veas (§ 153 ods.1 CSP), na ich dodatočne uplatnenie by súd v zmysle § 153 ods. 2 CSP aj tak nemohol prihliadať, keďže by neboli uplatnené veas a vyžadovali by ďalší úkon (výzvu) súdu. Súd aj napriek tomu vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov za účelom preukázania skúmania bonity žalovanej. Zastáva však názor, že nie je dôvod vyzývať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie ďalších dôkazov, lebo by tým v spore s ochranou slabšej strany vykonával úkony smerujúce k náprave pasivity a flagrantného porušenia procesných povinností silnejšej strany (žalobcu) tvrdiť a dokazovať, eo by odporovalo zásade koncentrácie a hospodárnosti konania (viď napr. aj rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/109/2019, v ktorom súd poukázal na materiálne korektívny prejednacej zásady).

70. Pre úplnosť k tvrdeniu žalobcu, že súd nepostupoval doposiaľ v zmysle § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd dáva žalobcovi do pozornosti, že v zmysle citovaného ustanovenia súd po prednesoch strán na pojednávaní súdu určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. Súd na pojednávaní konanom dňa 16.07.2025, ktorého sa žalobca dobrovoľne rozhodol neúčastniť, postupoval v súlade s predmetným ustanovením a skúmal splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Skúmanie týchto podmienok (ex offa) nemôže byť pre žalobcu prekvapivé, keďže je spoločnou zaoberajúcou sa hromadným vymáhaním pohľadávok, ktorého aktívnu vecnú legitímáciu sa súdy dlhodobo zaoberajú v každom spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.